DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA

PROPUNERILE NOASTRE PENTRU SEZONUL DE PRIMĂVARĂ

TOTUL SUBORDONAT REPREZENTATIVEI, DAR FĂRĂ SACRIFICAREA CAMPIONATULUI !

Săptămînile acestea sînt de o mare importanță pentru fotbalul românesc. Pare ciudată afirmația noastră, dacă ne gîndim că ele sînt goale de activitate competițională, că iarna — care se face tot mai mult simțită — va obliga la o pauză sportul cel mai iubit la noi. Și totuși...

Și totuși zilele acestea reprezintă mult pentru fotbal pentru că de modul cum se va planifica, de modul cum se va organiza DE PE ACUM sezonul de primăvară, depinde buna desfășurare a acestuia ; și e vorba de unul dintre cele mai importante SEZOANE FOTBALISTICE, FIINDCĂ EL ESTE MARCAT DE PREZENȚA ECHIPEI ROMÂNIEI LA CAMPIONATUL MONDIAL DIN MEXIC.

Hotărîrile care se vor lua în zilele ce urmează trebuie să aibă în vedere, deci, acest prim obiectiv, fără a arunca însă în desuetudine campionatul, care s-a dovedit așa de prețios bunelor prezențe pe plan internațional ale selecționatelor noastre în sezonul care se încheie. Deci, pe primul plan rămîne obiectivul „MEXIC '70", dar baza activității fotbalistice nu poate fi alta decît competiția nr. 1, campionatul.

Pornind de la această realitate, ne propunem, în cele ce urmează să facem cîteva sugestii — unele legate de discutarea celor două variante ale F.R.F., prezentate în ședința de analiză a activității echipei naționale — referitoare atît la alcătuirea programului competițional pentru perioada care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului și pentru prima jumătate a anului 1970, cît și la organizarea unei vieți fotbalistice vii, atractive, folositoare în săptămînile de pauză forțată a Diviziei A (săptămînile C.M. 1970).

După opinia noastră este mai bine ca activitățile oficiale să nu se pună punct odată cu terminarea turului. Nici starea vremii, nici forțele jucătorilor nu prezintă garanția unei reușite a continuării campionatului, prin desfășurarea a încă trei etape din retur. Sîntem deci de părere ca returul să înceapă în primăvară, la 1 martie — așa cum propune varianta a II-a a antrenorilor. Ca un amendament la proiect, sugerăm programarea A DOUĂ ETAPE ÎN CURSUL SĂPTĂMÎNII, ASTFEL : etapa a 4-a (a returului) la 18 martie, iar etapa a 7-a la 1 aprilie. În acest fel, pînă la întreruperea campionatului, prevăzută pentru ziua de 19 aprilie, se creează posibilitatea disputării a 10 etape. Ce avantaje prezintă această situație ?

1. Oferă un număr suficient de jocuri pentru a se ajunge la o bună formă a întregului grup de selecționabili și, astfel, la o selecționare reală, completă, a lotului pentru **Mexic.**

2. Lasă perioadei de după terminarea campionatului mondial un număr rezonabil de etape de disputat (numai 5), ceea ce nu duce la o întindere exagerată a sezonului de primăvară-vară (pînă la jumătatea lui iulie sezonul poate fi încheiat).

Procedîndu-se în acest mod, credem că se realizează cele două principale obiective ale fotbalului de performanță — turneul final al C.M., în primul rînd, apoi campionatul — fără să se procedeze la schimbări prea mari, fără ca al doilea obiectiv

• OPINĂM PENTRU :

1. ÎNCEPEREA RETURULUI LA 1 MARTIE

2. „CUPA MEXIC '70" ÎN PERIOADA DE ÎNTRERUPERE

să fie sacrificat în favoarea primului, ci numai subordonat. Trebuie să menționăm că așa procedează marea majoritate a federațiilor care au echipele reprezentative calificate pentru turneul final.

— SUGESTII PENTRU PERIOADA TURNEULUI FINAL

Ar fi o mare greșeală ca întreruperea campionatului să ducă la o stagnare a activității echipelor de prima divizie. În perioada 19 aprilie — a doua decadă a lunii iunie, cînd timpul este minunat pentru joc și — în mod normal — o porțiune de vîrf pentru fotbal — ar fi păcat ca toți jucătorii de frunte (minus cei 22 aflați în **Mexic**) să nu joace. Soluția organizării de meciuri amicale nu prezintă garanții, fiindcă ar fi vorba de o activitate lipsită de continuitate și interes, în funcție de perfectările de jocuri între echipe, de buna dispoziție sau de indispoziția conducerilor de cluburi etc.

Și-atunci, propunem ORGANIZAREA UNEI COMPETIȚII AD-HOC, DOTATĂ CU „CUPA MEXIC '70" DESCHISĂ ECHIPELOR DE DIVIZIA A. REVISTA „FOTBAL", ÎN COLABORARE CU A. S. LOTO-PRONOSPORT, SE OFERĂ SĂ ORGANIZEZE ACEASTĂ ÎNTRECERE, CONDUSĂ, SE ÎNȚELEGE, TOT DE F.R.F. Fie că se aplică o formulă de competiție aidoma celei care, în aceleași zile, are loc pe înaltele platouri mexicane — mai ales că face apel la exact același număr de echipe : 16 ; fie că se recurge la altă formulă, această cupă are menirea de a umple golul ivit în activitatea competițională, de a asigura echipelor de A menținerea pregătirii la un indice ridicat, prin faptul că le solicită la meciuri grele, cu partenere din aceeași categorie de valoare.

Spre a oferi un prilej de afirmare, poate că n-ar fi rău ca regulamentul să prevadă obligativitatea utilizării a 2—3 jucători din lotul de tineret ; poate că — reprezentînd un mijloc stimulatoriu — ar fi bine ca echipa cîștigătoare a trofeului să fie desemnată ca una dintre reprezentantele țării noastre în **„Cupa balcanică".** În orice caz, **„Cupa Mexic '70"** trebuie să prezinte seriozitate în desfășurarea ei, grijă și atenție din partea clubu-rilor, a antrenorilor și jucătorilor, spre a-și îndeplini menirea. Ea poate constitui și un admirabil prilej de sondare a opiniilor, a preferințelor spectatorilor — prin programări diferite față de campionat (de exemplu numai sîmbăta), astfel încît, într-o eventuală aplicare a unui nou mod de disputare a partidelor din campionat, să existe indiciile unor experimente reale, pe viu, și să se aleagă cele cu adevărat convenabile.

Rămîne problema „CUPEI ROMÂNIEI". Este cazul ca și ea să intre în pauză, în același timp cu campionatul ? Nu, credem noi. Ea se poate desfășura și mai departe, fără jucătorii din lot. O amînare și a etapelor de cupă ar face direct imposibilă alcătuirea unui program cît de cît rezonabil pentru săptămînile de după turneul final din **Mexic.**

Prezentînd aceste sugestii, alături de celelalte care sosesc sau vor sosi, înțelegem să contribuim la efectuarea în cele mai bune condițiuni a acestei operațiuni cu efecte decisive pentru viitorul sezon : alcătuirea programului pentru sezonul de primăvară-vară 1970.

DOUĂ ACȚIUNI, UN SINGUR SCOP : CREȘTEREA CALITĂȚII ANTRENAMENTULUI

Zilele trecute stăteam de vorbă cu antrenorul emerit **C. Braun-Bogdan**, *firește despre fotbal, și printre altele ne spunea că nu de mult a citit într-un material oficial că federația maghiară și în general cercurile competente subliniau faptul că actualul număr de antrenori nu satisface nevoile fotbalului din Ungaria. Cifra care a stîrnit discuții era de 2 800 de antrenori aflați în activitate. Fără să vrem, am comparat acest număr cu cei 1.400 de antrenori aflați în evidența federației noastre de specialitate. La prima vedere s-ar părea că diferența nu-i chiar atît de mare. Dar (pentru că există un* dar), din cei 1.400 de antrenori — și faptul este verificat — dacă activează la echipe 400 ! *În asemenea condiții, desigur că federația și fotbalul nostru au mai multe motive de nemulțumire.*

Este o problemă care frămîntă de multă vreme cercurile fotbalistice conducătoare și unele măsuri au și fost luate, Altele vor urma, dar problema își va găsi rezolvarea în timp. Pînă la apariția primelor promoții ale școlii de antrenori care funcționează în prezent, și care va contribui, fără îndoială, la creșterea numărului de tehnicieni, atenția este concentrată spre o altă problemă, la fel de importantă după noi, și anume, aceea a ridicării nivelului, a capacității profesionale a antrenorilor noștri și în primul rînd a celor tineri, *a îmbogățirii bagajului lor de cunoștințe metodice, cu ultimele noutăți pe plan internațional.*

În această privință semnalăm inițiativa, foarte bună, a federației de a organiza un ciclu de patru cursuri de specializare pentru antrenorii tineri (pînă în 40 de ani), avînd un stagiu de cel puțin 3—4 ani cu normă întreagă. *Primul curs va avea loc între 8 și 13 decembrie la București, cu participarea a 35 de antrenori printre care nume mai consacrate ca* V. Neagu, Blujdea, Cosmoc, Jurcă, *A. Teodorescu*, Bociardi *etc., sau elemente mai tinere cum sînt* Oaidă, Z. David, Hașoti, Pahonțu, Tătaru, Campo, Cepolschi, Ignat *ș.a. Scopul acestui curs, organizat de Colegiul central de antrenori, ni l-a definit responsabilul său, prof.* N. Petrescu : antrenorii tineri să învețe să antreneze la cel mai înalt nivel posibil.

Un punct important al cursului îl va constitui prezența a doi specialiști străini, invitați în mod special. În cazul cînd vor accepta, ei vor fi antrenorii Iakușin (U.R.S.S.) și Hedergott (R. F. a Germaniei).

La sfîrșitul cursului, fiecare antrenor va primi o temă de lucrare practică și studiu individual pe care s-o trateze la locul lui de muncă și apoi să refere în scris colegiului central. Tema : întocmirea de cicluri de antrenament raportate la nevoile echipei sale în anumite etape și cu anumite sarcini. Lucrarea întocmită, cu concluziile sale, va fi analizată de colegiu pentru a vedea ce metode și mijloace au fost folosite și la ce rezultate s-a ajuns.

Alte două cursuri vor fi organizate în februarie și aprilie după același profil, *iar cele trei lucrări vor forma* obiectul unui al patrulea curs, în luna iunie, *cînd vor fi prezentate cele mai bune lucrări, vor fi recapitulate toate noutățile intervenite în antrenamentul practic, vor fi rulate filme tehnice, iar un examen scris și practic va încheia acest interesant ciclu de cursuri de specializare.*

Adăugăm și un alt curs *programat tot în decembrie (15—19) și tot la București,* de data aceasta cu caracter de consfătuire, participanții fiind antrenorii centrelor de copii și juniori. *După o analiză a activității centrelor (cu participarea și a președinților de secții și antrenorilor echipelor de seniori, respective), va urma* o consfătuire cu caracter metodic cu toți antrenorii acestor centre.

Două acțiuni extrem de importante pentru unul din principalele sectoare ale activității fotbalistice de la noi : instruirea, RIDICAREA CALITĂȚII ANTRENAMENTULUI. Și acest lucru nu este posibil fără o creștere a capacității de lucru și a nivelului profesional al antrenorilor.

Petre GAȚU
Eftimie IONESCU

Carnet

O MIE DE GOLURI !

de DAN OLTEANU

Evenimentul a făcut, ca un imens fulger, înconjurul lumii. Cine nu știe azi că Pelé a marcat al 1.000-lea gol al unei cariere strălucite care depășește, nu numai prin această cifră mirifică, realizările vedetelor antebelice, ca Sindelar, Piola sau Lawton ?

Bătrînii povestesc că, în semn de respect pentru vocea celebrului Carusso, aria „Celeste Aida" era ascultată în picioare de cei 2 000 de spectatori prezenți la Scala din Milano. Pe stadionul Maracana, 70 000 de spectatori au asistat, toți în picioare, la penaltiul care avea să-i aducă lui Pelé golul 1 000, noi onoruri, o nouă dimensiune a gloriei sportive.

Performanța cifrică jubiliară realizată de Pelé a răscolit lumea fotbalistică și de aici înainte **„Jubileul 1 000 de goluri"** va fi vînat cu pasiune de alte celebrități ale fotbalului internațional, de statisticieni, de ziariști sportivi care vor încerca să pună, mai curînd sau mai tîrziu, și pe alte capete cununa celor 1 000 de goluri. Unii și-au amintit că înaintea lui Pelé au fost alți fotbaliști care au atins această cifră, ba chiar au și depășit-o. În primul rînd, austriacul **Binder** care ar fi înscris în cariera de jucător 1 026 de goluri. Mai sînt cunoscuți și alții. Chiar și un compatriot al lui Pelé. E aproape sigur că în curînd statisticienii vor mai face asemenea descoperiri. Vor fi controverse, se vor întocmi clasamente și se vor accepta, pînă în cele din urmă, mai mulți **„miiști"** de goluri.

Și atunci, Pelé va rămîne detașat de toți ceilalți fotbaliști prin ceea ce l-a situat pe deasupra lor și pînă acum : marea lui personalitate fotbalistică. Căci Pelé este simbioza ideală dintre rafinamentul tehnic, arta fotbalului și forța de joc și soc, într-un tot care întruchipează perfecțiunea relației dintre minge și om, în condițiile în care mîinile nu pot fi folosite, și alți semeni concurează la dreptul de a juca aceeași minge.

Cifrele rămîn însă o obsesie contemporană. Iată de ce mirajul acestora nu ne ocolește nici pe noi, dimpotrivă, ne stimulează la alte căutări. La începutul acestui an, o statistică realizată în coloanele revistei „Fotbal", indica pe acei jucători români care au reușit să înscrie mai mult de 100 de goluri în activitatea lor în Divizia A la fotbal. N-au fost găsiți decît cinci fotbaliști care au depășit această cifră, primul fiind Ozon cu 157 goluri. Vă rugăm să vă reținеți zîmbetul și să acceptați ca lui Ozon și celorlalți să le fie numărate și golurile înscrise în **partidele amicale publice, interne și internaționale ;** de asemenea, golurile marcate în jocurile de Cupă și în categoria B. La cît se va ridica, în acest caz, numărul golurilor înscrise de Ozon ? Nu știm. Va trebui investigat. De-abia acum, cifra lui Pelé dă acest impuls, deoarece cele 1 000 de goluri ale „perlei negre" rezultă din **mai multe categorii de jocuri,** printre care și cele amicale publice, de orice fel. S-ar putea ca, în această nouă ipostază, **Ozon** sau **Constantin** să depășească **500 goluri,** sumă care nu ar fi de neglijat, avînd în vedere dimensiunile lui Pelé față de aceștia și numărul de jocuri incomparabil mai mare, susținut de primul. Vom încerca, deci, să recuperăm golurile neadiționate la cifra strictă a golurilor divizionare A înscrise de jucătorii români și cuprinse în statistica publicată la 1 februarie 1968 : I. Ozon 157 ; II. Constantin 144 ; III. Dridea 131 ; IV. Ene II 112 ; V. Ion Ionescu 103.

Pe cînd rezultatul ? Greu de promis o dată certă, fiindcă cluburile, echipele și jucătorii nu au nici un fel de evidență. În special, cluburile, care ar fi trebuit să aibă documentări, să editeze anuare sau lucrări la intervale în care să rezulte o oglindă a activității echipelor și jucătorilor. Nici Federația română de fotbal nu are o evidență din care să rezulte datele despre activitatea fotbalistică de-a lungul anilor. Un anuar tipărit de curînd a împlinit o mică parte dintr-un mare gol în materie de evidență în fotbalul românesc. Sîntem convinși că tipărirea cu regularitate a anuarelor ar duce pînă în cele din urmă la o clarificare și punere în valoare a tot ceea ce este nerelevat în fotbalul nostru și ar facilita confruntarea activității cluburilor și jucătorilor români cu alte date din fotbalul mondial, comparații care devin grăitoare și stimulative.

Să încurajăm, deci, documentarea, statistica în folosul fotbalului !

E și acest îndemn un ecou al golului 1 000, înscris de Pelé.